

мекъ и хубавъ гледи на гледъ, може да стане
хайдучинъ. Белятъ отъ, опитъ знае, че думата
си личи на мучето. Колько разбойници е сядна
той. Но изведнѣжъ и познава: лонъ погледъ, из-
Кривена глава, злостъ на мекъ. А тоя хайду-
чинъ Бобо Киро, само името му лонъ.

И преди го е разпиталъ Шафчикъ бейъ пакъ из-
гледва бумтовника. Стира погледъ на очите му:
хубави вичкеви очи, свѣдѣтъ отъ възхищение,
лице мургово, озарено отъ мисль и въръ въ мѣду
свѣтъ; слабичекъ но поргавъ мѣтъ съ чиста со-
томарка и сирѣтнази донесъ гауе.

Дълго сядникотъ гледъ обвинениъ; Киромъ
нерозбрано глава и запита:

— Какъ ~~ка~~ казватъ? отъ Киро е?... Зауе е Зотворенъ?